Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (четвърти състав)

6 юни 2013 година*

„Регламент (ЕО) № 343/2003 — Определяне на компетентната държава членка — Непридружено малолетно или непълнолетно лице — Молби за убежище, подадени последователно в две държави членки — Отсъствие на член от семейството на малолетното или непълнолетно лице на територията на държава членка — Член 6, втора алинея от Регламент № 343/2003 — Прехвърляне на малолетното или непълнолетно лице в държавата членка, в която то е подало първата си молба — Съвместимост — Висш интерес на детето — Член 24, параграф 2 от Хартата“

По дело C-648/11

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Обединеното кралство) с решение от 14 декември 2011 г., постъпило в Съда на 19 декември 2011 г., в рамките на производство по дело

The Queen, по молба на:

MA,

BT,

DA

срещу

Secretary of State for the Home Department,

в присъствието на

AIRE Centre (Advice on Individual Rights in Europe) (UK),

СЪДЪТ (четвърти състав),

състоящ се от: г-н L. Bay Larsen (докладчик), председател на състав, г-н K. Lenaerts, заместник-председател на Съда, изпълняващ функциите на съдия в четвърти състав, г-н U. Lõhmus, г-н M. Safjan и г-жа A. Prechal, съдии,

генерален адвокат: г-н P. Cruz Villalón,

секретар: г-жа A. Impellizzeri, администратор,

* Език на производството: английски.

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 5 ноември 2012 г.,

като има предвид становищата, представени:

— за MA и BT, от г-н S. Knafler, QC, г-жа K. Cronin, barrister, и г-жа L. Barratt, solicitor,

— за DA, от г-н S. Knafler, QC, г-жа B. Poynor, barrister, и г-жа D. Sheahan, solicitor,

— за AIRE Centre (Advice on Individual Rights in Europe) (UK), от г-н D. Das, solicitor, г-н R. Hussain, QC, и г-жа C. Meredith, barrister,

— за правителството на Обединеното кралство, от г-жа C. Murrell, в качеството на представител, подпомагана от г-жа S. Lee, barrister,

— за белгийското правителство, от г-н T. Materne, в качеството на представител,

— за чешкото правителство, от г-н M. Smolek и г-н J. Vláčil, в качеството на представители,

— за гръцкото правителство, от г-жа M. Michelogiannaki, в качеството на представител,

— за унгарското правителство, от г-жа K. Szíjjártó, в качеството на представител,

— за нидерландското правителство, от г-жа C. Wissels, г-жа M. Noort и г-жа C. Schillemans, в качеството на представители,

— за шведското правителство, от г-жа A. Falk, в качеството на представител,

— за швейцарското правителство, от г-н O. Kjelsen, в качеството на представител,

— за Европейската комисия, от г-жа M. Condou-Durande и г-н M. Wilderspin, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 21 февруари 2013 г.,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 6, втора алинея от Регламент (ЕО) № 343/2003 на Съвета от 18 февруари 2003 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държава членка, компетентна за разглеждането на молба за убежище, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета страна (ОВ L 50, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 56).

2 Запитването е отправено в рамките на спор между MA, BT и DA, три ненавършили пълнолетие деца, граждани на трети страни, и Secretary of State for the Home Department (наричан по-нататък „Secretary of State“) във връзка с негово решение да не разглежда техните молби за убежище, подадени в Обединеното кралство, и да предложи тяхното прехвърляне в държавата членка, в която те първо са подали молба за убежище.

Правна уредба

Хартата на основните права на Европейския съюз

3 Член 24 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“), който, както е видно от разясненията към тази разпоредба, се основава на Конвенцията за правата на детето, подписана в Ню Йорк на 20 ноември 1989 г. и ратифицирана от всички държави членки, предвижда в параграф 2:

„При всички действия, които се предприемат от публичните власти или частни институции по отношение на децата, висшият интерес на детето трябва да бъде от първостепенно значение“.

Регламент № 343/2003

4 Съображения 3 и 4 от Регламент № 343/2003 гласят следното:

„(3) В заключенията [на Европейският съвет, по време на специалното му заседание в Тампере на 15 и 16 октомври 1999 г.] […] се посочва, че [общата европейска система за убежище] трябва да включва в краткосрочен план ясен и работещ метод за определяне на държавата членка, която е компетентна за разглеждането на молба за убежище.

(4) Един подобен метод трябва да се основава на обективни, честни критерии както за държавите членки, така и за заинтересованите лица. По-специално, той трябва да даде възможност бързо да се определи компетентната държава членка, така че да се гарантира ефективен достъп до процедурите за определяне статута на бежанец, без да се компрометира целта за бърза обработка на молбите за убежище“.

5 Както се установява от съображение 15 от посочения регламент, във връзка с член 6, параграф 1 ДЕС, същият този регламент зачита правата, свободите и принципите, признати по-специално от Хартата. По-конкретно той се стреми да гарантира на основание членове 1 и 18 от нея пълното зачитане на човешкото достойнство и на правото на убежище на търсещите убежище лица.

6 От съображение 17 от Регламент № 343/2003 се установява, че в съответствие с член 3 от Протокол № 21 за позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за ЕС и към Договора за функционирането на ЕС, Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия уведомява с писмо от 30 октомври 2001 г. за желанието си да участва в приемането и прилагането на този регламент.

7 По смисъла на член 2, букви в), г) и з) от посочения регламент:

„в) „молба за убежище“ означава молба, ко[я]то е подадена от гражданин на трета страна, която може да се разбира като молба за международна закрила от държава членка, по силата на Женевската конвенция [за статута на бежанците, подписана на 28 юли 1951 г.]. […]

г) „търсещ убежище“ означава гражданин на трета страна, който е подал молба за убежище, по ко[я]то все още не е взето окончателно решение;

[…]

з) „непридружено малолетно или непълнолетно лице“ означава лица под 18-годишна възраст, които не са сключили брак, които пристигат на територията на държавите членки и не с[а] придружени от възрастен, който да отговаря за тях по закон или по обичай, за времето през което те не са ефективно поставени под грижите на такова лице […]“.

8 Член 3 от Регламент № 343/2003, който е част от глава II от този регламент, озаглавена „Общи принципи“, предвижда в параграфи 1 и 2:

„1. Държавите членки разглеждат молбите на всеки гражданин на трета държава, който подава молба за убежище до която и да било от тях на границата или на тяхна територия. Молбите се разглеждат от една-единствена държава членка, а именно от онази, за която критериите, изложени в глава III, сочат, че е компетентна за това.

2. Чрез дерогация от параграф 1 всяка държава членка може да разгледа молба за убежище, която е подадена до нея от гражданин на трета [страна], дори ако подобно разглеждане не спада към нейните отговорности съгласно критериите, изложени в настоящия регламент. […]“.

9 За определянето на „компетентната държава членка“ по смисъла на член 3, параграф 1 от Регламент № 343/2003, в глава III от този регламент, която включва членове 6—14, се съдържа списък с обективни критерии по реда на прилагането им.

10 Член 5 от Регламент № 343/2003 предвижда:

„1. Критериите за определяне на компетентната държава членка се прилагат в последователността, в която са изложени в настоящата глава.

2. Компетентната държава членка в съответствие с критериите се определя въз основа на съществуващото положение към момента, в който търсещият убежище е подал за първи път молбата си пред държава членка“.

11 Член 6 от този регламент посочва:

„В случай че търсещият убежище е непридружено малолетно или непълнолетно лице, за държава членка, компетентна за разглеждането на молб[ата], се счита онази, в която законно се намира член на неговото семейство, при условие че това е в интерес на малолетното или непълнолетното лице.

В отсъствие на член на семейството за държава членка, компетентна за разглеждането на молб[ата], се счита онази, в която малолетното или непълнолетното лице е подало молб[ата] си за убежище“.

12 Член 13 от Регламент № 343/2003 гласи следното:

„Когато не може да бъде посочена държава членка, компетентна за разглеждането на молбата за убежище, на основата на критериите, изброени в настоящия регламент, първата държава членка, пред която е представена молбата за убежище, е компетентна за разглеждането ѝ“.

Директива 2005/85/ЕО

13 Член 25 от Директива 2005/85/ЕО на Съвета от 1 декември 2005 година относно минимални норми относно процедурата за предоставяне или отнемане на статут на бежанец в държавите членки (ОВ L 326, стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 7, стр. 242), озаглавен „Недопустими молби“, гласи:

„1. В допълнение към случаите, в които молбата не се разглежда, в съответствие с [Регламент № 343/2003], от държавите членки не [се] изисква да разглеждат дали кандидатът отговаря на условията за бежанец в съответствие с Директива 2004/83/ЕО [на Съвета от 29 април 2004 година относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила (ОВ L 304, стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 7, стр. 52)], когато молбата се счете за недопустима съгласно настоящия член.

2. Държавите членки могат да приемат, че една молба е недопустима съгласно настоящия член, ако:

а) друга държава членка е предоставила статута на бежанец;

[…]

е) кандидатът е подал идентична молба, след като вече е взето окончателно решение;

[…]“.

Спорът по главното производство

Случаят на MA

14 MA, гражданка на Еритрея, родена на 24 май 1993 г., пристига на 25 юли 2008 г. в Обединеното кралство, където при пристигането си подава молба за убежище.

15 След като установяват, че MA вече е подала молба за убежище в Италия, властите на Обединеното кралство изискват от италианските власти да я приемат обратно, съгласно съответните разпоредби от Регламент № 343/2003, което те се съгласяват да направят на 13 октомври 2008 г.

16 Прехвърлянето в Италия, което е следвало да се осъществи на 26 февруари 2009 г., не е изпълнено. MA подава жалба до High Court of Justice (England & Wales), Queen’s Bench Division (Administrative Court), за да оспори законосъобразността на разпореденото прехвърляне.

17 На 25 март 2010 г. Secretary of State решава в съответствие с член 3, параграф 2 от Регламент № 343/2003 да разгледа нейната молба за убежище. След това ѝ е предоставен статут на бежанец.

18 Secretary of State приканва MA да оттегли жалбата си, което тя отказва да направи.

Случаят на BT

19 BT, родена на 20 януари 1993 г., също е гражданка на Еритрея. Тя пристига на 12 август 2009 г. в Обединеното кралство, където още на следващия ден подава молба за убежище.

20 След като установяват, че BT вече е подала молба за убежище в Италия, властите на Обединеното кралство изискват от италианските власти да я приемат обратно, което те се съгласяват да направят на 28 септември 2009 г.

21 На 4 декември 2009 г. BT е прехвърлена в Италия.

22 Тя подава жалба до High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court), за да оспори законосъобразността на прехвърлянето ѝ в Италия. След решение, взето от посочената юрисдикция на 18 февруари 2010 г., BT се завръща в Обединеното кралство на 26 февруари 2010 г.

23 На 25 март 2010 г. Secretary of State решава да разгледа подадената от BT молба за убежище в съответствие с член 3, параграф 2 от Регламент № 343/2003. Предоставен ѝ е статут на бежанец, но тя не се съгласява да оттегли жалбата си.

Случаят на DA

24 DA, ирански гражданин, пристига на 20 ноември 2009 г. в Обединеното кралство, където иска убежище на 8 декември 2009 г. След като DA признава, че вече е подал молба за убежище в Нидерландия, от нидерландските власти е изискано да го приемат обратно, което те се съгласяват да направят на 2 февруари 2010 г.

25 На 14 юли 2010 г. Secretary of State разпорежда DA бъде прехвърлен в Нидерландия. Въпреки това, след като на 26 юли 2010 г. DA подава жалба до High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court), е взето решение прехвърлянето да не се осъществява. Secretary of State впоследствие приема да разгледа неговата молба за убежище на основание член 3, параграф 2 от Регламент № 343/2003.

Главното производство и преюдициалният въпрос

26 Трите дела са съединени в главното производство.

27 С решение от 21 декември 2010 г. High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) отхвърля жалбите на жалбоподателите в главното производство и постановява, че съгласно член 6, втора алинея от Регламент № 343/2003 непридружено малолетно или непълнолетно лице, което търси убежище и нито един член от семейството му не се намира законно на територията на една от държавите членки, може да бъде върнато в държавата членка, в която то за първи път е подало такава молба.

28 MA, BT и DA обжалват това решение пред Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division).

29 В акта за преюдициално запитване тази юрисдикция отбелязва, че никой от жалбоподателите в главното производство няма член от своето семейство, който да се намира законно на територията на една от държавите членки по смисъла на Регламент № 343/2003.

30 Техните жалби са разгледани заедно, тъй като и тримата са поискали убежище в Обединеното кралство в качеството на „непридружено малолетно или непълнолетно лице“ и във всеки от трите случая Secretary of State първоначално оставя без последствия молбата, като се обосновава с това, че двете държави членки, в които възнамерява да ги върне, са сигурни.

31 Запитващата юрисдикция счита, че има значение, че изразът „е подал за първи път молбата си“ в член 5, параграф 2 от Регламент № 343/2003 не е употребен отново в член 6, втора алинея от този регламент, където формулировката е просто „е подало молб[ата] си“. Тя подчертава освен това, че при подреждането на критериите, определени в глава III от този регламент, непридружените малолетни и непълнолетни лица са поставени на първо място.

32 Що се отнася до допустимостта на нейния въпрос, тя отбелязва по-специално че между страните все още има спор под формата на предявен от BT иск за обезщетение за вреди.

33 При тези обстоятелства Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Коя държава членка е компетентна съгласно член 6, втора алинея от [Регламент № 343/2003] да разгледа молбата за убежище, когато търсещият убежище е непридружено малолетно или непълнолетно лице, нито един член на неговото семейство не се намира законно в държава членка и е подал молби за убежище в повече от една държава членка?“.

По преюдициалния въпрос

По допустимостта

34 Като основен довод белгийското правителство поддържа, че преюдициалното запитване е недопустимо.

35 То изтъква по-специално, че след като Secretary of State е приел да разгледа молбите за убежище, подадени от жалбоподателите в главното производство, в действителност в главното производство вече няма спор. Въпросът дали посоченият в член 6, втора алинея от Регламент № 343/2003 критерий определя като „компетентна държава членка“ Обединеното кралство или първата държава членка, пред която жалбоподателите в главното производство са подали молба за убежище, вече би имал само академична стойност по отношение на посочените жалбоподатели и отговорът би бил полезен единствено за други дела, с които са сезирани или могат да бъдат сезирани националните юрисдикции.

36 В това отношение следва да се напомни, че според постоянната съдебна практика въведеното с член 267 ДФЕС производство е инструмент за сътрудничество между Съда и националните юрисдикции, чрез който Съдът предоставя на националните юрисдикции насоки за тълкуването на правото на Съюза, които са им необходими за разрешаване на висящия пред тях спор (вж. по-специално Решение от 12 март 1998 г. по дело Djabali, C-314/96, Recueil, стр. I-1149, точка 17, Решение от 20 януари 2005 г. по дело García Blanco, C-225/02, Recueil, стр. I-523, точка 26 и Решение от 15 септември 2011 г. по дело Unió de Pagesos de Catalunya, C-197/10, Сборник, стр. I-8495, точка 16).

37 Въпросите, които са свързани с тълкуването на правото на Съюза и са поставени от националния съд в нормативната и фактическата рамка, която той определя съгласно своите правомощия и проверката на чиято точност не е задача на Съда, се ползват с презумпция за релевантност. Съдът може да откаже да се произнесе по отправеното от национална юрисдикция преюдициално запитване само ако е съвсем очевидно, че исканото тълкуване на

правото на Съюза няма никаква връзка с действителността или с предмета на спора в главното производство, когато проблемът е от хипотетично естество или също когато Съдът не разполага с необходимите данни от фактическа и правна страна, за да бъде полезен с отговора на поставените му въпроси (Решение от 12 октомври 2010 г. по дело Rosenbladt, C-45/09, Сборник, стр. I-9391, точка 33 и цитираната съдебна практика).

38 В този случай е важно да се посочи, че в акта за преюдициално запитване запитващата юрисдикция е уточнила, че тя следва да се произнесе по иск за обезщетение на вреди, с който е сезирана от BT.

39 Присъждането на евентуално обезщетение на вреди на BT ще зависи от отговора на поставения въпрос.

40 С оглед на наличието на подобен иск за обезщетение на вреди, който е неразделна част от главното производство, преюдициалният въпрос остава релевантен за разрешаването на спора, с който е сезирана запитващата юрисдикция.

41 При тези условия поставеният въпрос не е с хипотетичен характер и следователно преюдициалното запитване е допустимо.

По същността на спора

42 С въпроса си запитващата юрисдикция иска по същество да установи дали член 6, втора алинея от Регламент № 343/2003 следва да се тълкува в смисъл, че когато непридружено малолетно или непълнолетно лице, на което нито един член на семейството не се намира законно на територията на държава членка, е подало молба за убежище в повече от една държава членка, като „компетентна държава членка“ се определя държавата членка, в която малолетното или непълнолетно лице е подало първата си молба, или тази, в която то се намира, след като е подало там последната си молба за убежище.

43 В това отношение следва в самото начало да се припомни, че съгласно член 3, параграф 1 от Регламент № 343/2003 молбата се разглежда от една-единствена държава членка и тя е тази, която изложените в глава III от този регламент критерии сочат като компетентна.

44 Член 5, параграф 1 от посочения регламент предвижда, че критериите за определяне на компетентната държава членка се прилагат в последователността, в която са изложени в посочената глава III.

45 От член 5, параграф 2 от същия регламент следва, че определянето на компетентната държава членка в съответствие с установените в членове 6—14 от него критерии се извършва въз основа на съществуващото положение към момента, в който търсещият убежище е подал за първи път молбата си пред държава членка. Тази разпоредба не може да има за цел да измени смисъла на посочените критерии. Всъщност, както отбелязва генералният адвокат в точка 56 от своето заключение, тя цели единствено да определи рамката, в която посочените критерии следва да се приложат, за да се определи компетентната държава членка.

46 Първият критерий, установен в глава III от Регламент № 343/2003, е предвиденият в член 6 от него, който позволява да се определи държавата членка, компетентна да разгледа молба, подадена от непридружено малолетно или непълнолетно лице по смисъла на член 2, буква з) от този регламент.

47 Съгласно посочения член 6, първа алинея за държава членка, компетентна за разглеждането на молбата, подадена от непридружено малолетно или непълнолетно лице, се счита онази, в която законно се намира член на неговото семейство, при условие че това е в интерес на малолетното или непълнолетното лице.

48 В случая от акта за преюдициално запитване е видно, че нито един член от семействата на жалбоподателите в главното производство не се намира законно в държава членка и при това положение компетентната държава членка следва да се определи въз основа на член 6, втора алинея от Регламент № 343/2003, който предвижда, че компетентна е държавата членка, „в която малолетното или непълнолетното лице е подало молб[ата] си за убежище“.

49 Тези текстове не позволяват сами по себе си да се определи дали молбата за убежище, която се има предвид, е първата молба в този смисъл, подадена от съответното малолетно или непълнолетно лице в държава членка, или това е последната молба, подадена от него в друга държава членка.

50 Следва обаче да се напомни, че съгласно постоянната съдебна практика при тълкуването на разпоредба от правото на Съюза трябва да се взема предвид не само нейното съдържание, но и нейният контекст и целите на правната уредба, от която тя е част (вж. по-конкретно Решение от 29 януари 2009 г. по дело Petrosian, C-19/08, Сборник, стр. I-495, точка 34 и Решение от 23 декември 2009 г. по дело Detiček, C-403/09 PPU, Сборник, стр. I-12193, точка 33).

51 Що се отнася до контекста на член 6, втора алинея от Регламент № 343/2003, от една страна, е важно да се отбележи, че употребата на израза „е подал за първи път молбата си“, използван в член 5, параграф 2 от този регламент, не се среща отново в член 6, втора алинея от същия. От друга страна, в последната разпоредба се сочи държавата членка, „в която малолетното или непълнолетното лице е подало молб[ата] си за убежище“, докато в член 13 от същия регламент изрично се уточнява, че „първата държава членка, пред която е представена молбата за убежище, е компетентна за разглеждането ѝ“.

52 Ако се предположи, че законодателят на Съюза е възнамерявал да определи в член 6, втора алинея от Регламент № 343/2003 като компетентна „първата държава членка“, това би било изразено със същите точни изрази както в член 13 от този регламент.

53 Следователно изразът „[държавата членка,] в която малолетното или непълнолетно лице е подало молб[ата] си за убежище“ не би могъл да се разбира в смисъл, че определя „първата държава членка, в която малолетното или непълнолетно лице е подало молбата си за убежище“.

54 Освен това член 6, втора алинея от Регламент № 343/2003 следва да се тълкува също и с оглед на неговата цел, която е да се обърне специално внимание на непридружените малолетни или непълнолетни лица, както и с оглед на основната цел на този регламент, която, както е посочено в съображения 3 и 4 от него, е да гарантира ефективен достъп до преценка на качеството на бежанец на молителя.

55 Важно е процедурата за определяне на компетентната държава членка да не се удължава повече, отколкото е абсолютно необходимо, тъй като непридружените малолетни или непълнолетни лица представляват категория особено уязвими лица, което по принцип предполага те да не бъдат прехвърляни в друга държава членка.

56 Горните съображения се подкрепят от изискванията, произтичащи от съображение 15 от Регламент № 343/2003, съгласно което последният зачита основните права и принципи, които са признати по-специално в Хартата.

57 Наистина едно от основните права е именно посоченото в член 24, параграф 2 от Хартата — да се гарантира, че при всички действия, които се предприемат от публичните власти или частни институции по отношение на децата, висшият интерес на детето е от първостепенно значение.

58 Поради това член 6, втора алинея от Регламент № 343/2003 не би могъл да се тълкува, без да се вземе предвид посоченото основно право (вж. по аналогия Решение по дело Detiček, посочено по-горе, точки 54 и 55, както и Решение от 5 октомври 2010 г. по дело McB., C-400/10 PPU, Сборник, стр. I-8965, точка 60).

59 Ето защо, независимо че интересът на малолетното или непълнолетно лице е посочен изрично само в член 6, първа алинея от Регламент № 343/2003, член 24, параграф 2 от Хартата, във връзка с член 51, параграф 1 от нея, означава, че при всички решения, които държавите членки приемат на основание посочения член 6, втора алинея, висшият интерес на детето трябва да бъде от първостепенно значение.

60 Това отчитане на висшия интерес на детето по принцип изисква при обстоятелства като тези, които характеризират положението на жалбоподателите в главното производство, член 6, втора алинея от Регламент № 343/2003 да се тълкува в смисъл, че определя като компетентна държавата членка, в която е подало молбата и след това се намира малолетното или непълнолетно лице.

61 Всъщност, както следва от точка 55 от настоящото решение, за интереса на непридружените малолетни или непълнолетни лица е от значение да не се удължава ненужно процедурата за определяне на компетентната държава членка, а да им се осигури бърз достъп до процедурите за определяне на статута на бежанец.

62 Както се посочва в съображение 4 от Регламент № 343/2003, този метод за определяне на държавата членка, компетентна да разгледа молбата за убежище, подадена от непридружено малолетно или непълнолетно лице, което няма член от своето семейство на територията на държава членка, се основава на обективен критерий.

63 Освен това подобно тълкуване на член 6, втора алинея от Регламент № 343/2003, който определя като компетентна държавата членка, в която малолетното или непълнолетно лице се намира, след като е подало в нея молба, обратно на това, което твърди нидерландското правителство в писменото си становище, не означава, че непридруженото малолетно или непълнолетно лице, чиято молба за убежище е била отхвърлена по същество в първата държава членка, може след това да задължи друга държава членка да разгледа молба за убежище.

64 Всъщност от член 25 от Директива 2005/85 следва, че в допълнение към случаите, в които молбата не се разглежда, в съответствие с Регламент № 343/2003, когато молбата се счете за недопустима именно защото търсещият убежище е подал идентична молба, след като му е противопоставено окончателно решение, от държавите членки не се изисква да разглеждат дали кандидатът има качеството на бежанец.

65 Освен това следва да се добави, че тъй като молбата за убежище трябва да се разгледа от една-единствена държава членка, държавата членка, която при обстоятелства като разглежданите в главното производство, е определена като компетентна съгласно член 6, втора алинея от Регламент № 343/2003, информира за това държавата членка, в която е подадена първата молба за убежище.

66 Предвид всички изложени по-горе съображения на поставения въпрос следва да се отговори, че член 6, втора алинея от Регламент № 343/2003 следва да се тълкува в смисъл, че при обстоятелства като разглежданите в главното производство, при които непридружено малолетно или непълнолетно лице, на което нито един член от семейството не се намира

законно на територията на държава членка, е подало молби за убежище в повече от една държава членка, той определя като „компетентна държава членка“ тази, в която се намира малолетното или непълнолетно лице, след като е подало в нея молбата за убежище.

По съдебните разноски

67 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (четвърти състав) реши:

Член 6, втора алинея от Регламент (ЕО) № 343/2003 на Съвета от 18 февруари 2003 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държава членка, компетентна за разглеждането на молба за убежище, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета страна, следва да се тълкува в смисъл, че при обстоятелства като разглежданите в главното производство, при които непридружено малолетно или непълнолетно лице, на което нито един член от семейството не се намира законно на територията на друга държава членка, е подало молби за убежище в повече от една държава членка, той определя като „компетентна държава членка“ тази, в която се намира малолетното или непълнолетно лице, след като е подало в нея молбата за убежище.

Подписи